NORAKSTS
Lieta Nr.A42308105
AA43-0594-07/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2007.gada 14.jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Liniņa,
tiesneši U.Bērziņš un V.Endzelis,

piedaloties pieteicēju *I.H.*, *P.G.*, *M.K.*, *O.Z.*, *V.P.*, *M.M.*, *M.S.*, *I.M.*, *G.Č.*, *I.G.*, *I.B.* pārstāvei *N.O.*, atbildētājas Ventspils pilsētas domes aizstāvim – zvērinātam advokātam Uldim Šneibakam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *N.O.*, *I.H.*, *P.G.*, *M.K.*, *O.Z.*, *V.P.*, *M.M.*, *M.S.*, *I.M.*, *G.Č.*, *I.G.*, *I.B.* pieteikumu par Ventspils pilsētas domes 2004.gada 17.maija lēmuma Nr.219 atcelšanu, pienākumu uzlikšanu Ventspils pilsētas domei nodot dzīvojamo māju */dzēsta adrese/*, Ventspilī, privatizācijai, Ventspils pilsētas domes faktisko rīcību un morālā kaitējuma atlīdzināšanu, sakarā ar pieteicēju pilnvarotās pārstāves *N.O.* un Ventspils pilsētas domes apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 12.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2005.gada 27.maijā saņemts pieteikums (2006.gada 24.martā pieteikuma papildinājumi) un ierosināta administratīvā lieta par šādiem. *N.O.*, *I.H.*, *P.G.*, *M.K.*, *O.Z.*, *V.P.*, *M.M.*, *M.S.*, *I.M.*, *G.Č.*, *I.G.*, *I.B.* (turpmāk – pieteicēji) prasījumiem:

1) atcelt Ventspils pilsētas domes 2004.gada 17.maija lēmumu Nr.219 „Par dzīvojamās mājas */dzēsta adrese/*, Ventspilī, saglabāšanu Ventspils pašvaldības īpašumā”;
2) uzlikt pienākumu Ventspils pilsētas domei izdot administratīvo aktu, ar kuru nodot dzīvojamo māju */dzēsta adrese/*, Ventspilī, privatizācijai par privatizācijas sertifikātiem;
3) atzīt par prettiesisku Ventspils pilsētas domes faktisko rīcību, neizpildot solījumus un neizskatot pieteikuma iesniedzēju 1999.gada 18.maija iesniegumus;
4) atzīt par prettiesisku Ventspils pilsētas domes faktisko rīcību, neizskatot iesniegumu 2004.gada 11.novembrī par dzīvojamās mājas

/dzēsta adrese/, Ventspilī privatizācijas uzsākšanu Ventspils pilsētas domes sēdē un nepieņemot lēmumu par privatizācijas uzsākšanu;

5) atlīdzināt morālo kaitējumu Ls 3000 apmērā katram pieteicējam.

[2] Pieteikums pamatots ar šādiem apsvērumiem:

[2.1] Pamatojoties uz beztermiņa īres līgumiem, pieteicēji dzīvo pašvaldībai piederošajā daudzdzīvokļu mājā */dzēsta adrese/*, Ventspilī. Pieteicēji uzskata, ka viņiem ir tiesības privatizēt dzīvokļus šajā mājā saskaņā ar likumu „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju". Pieteicēji ar kolektīvo iesniegumu trīs reizes (1999.gada 18.maijā, 2000.gada 11.februārī, 2004.gada 9.novembrī, 2005.gada 11.martā) lūdza nodot dzīvojamo māju */dzēsta adrese/* privatizācijai. Ventspils pilsētas dome ar savu faktisku rīcību un bezdarbību neizskata pieteicēju iesniegumus kopš 1999.gada.

[2.2] 1999.gada 7.jūnijā pieteicēji no Ventspils pilsētas domes privatizācijas komisijas saņēma atbildi uz pieteicēju iesniegumu, kurā norādīts, ka saskaņā ar Ventspils pilsētas domes 1997.gada 22.decembra lēmumu Nr.449 dzīvojamai māja */dzēsta adrese/* piešķirts sociālās īres nama statuss, un gadījumā, ja šāds statuss tiks noņemts, īrniekiem tiks piedāvāts privatizēt dzīvokli. Par Ventspils pilsētas domes 1997.gada 22.decembra lēmumu Nr.449 pieteicēji līdz minētās atbildes saņemšanai neko nezināja.

Uz pieteicēju 2000.gada 11.februāra iesniegumu pieteicēji saņēma atbildētāja 2000.gada 10.marta atbildi, ka dzīvojamā māja */dzēsta adrese/* ir iekļauta sociālo īres namu sarakstā, tādēļ dzīvojamā māja privatizācijai netiek piedāvāta. Šāda rīcība pieteicēju ieskatā ir prettiesiska, jo pieteicēji no privatizācijas komisijas sniegtās atbildes bija sapratuši, ka pieteicējiem tiek solīts uzsākt dzīvojamās mājas privatizāciju.

[2.3] 2004.gada 17.maijā Ventspils pilsētas dome ar iekšējiem lēmumiem (katrai mājai atsevišķi) atcēla sociālo īres nama statusu visām mājām, kurām bija piešķirts šis statuss, tajā skaitā mājai */dzēsta adrese/*. Tas nozīmē, ka Ventspils pilsētas dome bija jāpilda solījums attiecībā uz pieteicēju māju, izskatot pieteicēju iesniegumu un jāuzsāk privatizācija vispārējā kārtībā. Tā vietā Ventspils pilsētas dome pieņēma iekšēju lēmumu Nr.219 neprivatizēt un atstāt Ventspils pilsētas pašvaldības īpašumā dzīvojamo māju */dzēsta adrese/*. Par šādu lēmumu ieinteresētās personas netika informētas, kā arī šis lēmums netika publicēts presē. Tā ir bezdarbība un solījumu neizpilde, lai iedzīvotāji nevarētu apstrīdēt šo lēmumu.

[2.4] Uz pieteicēju 2004.gada 9.novembra iesniegumu, kurā pieteicēji lūguši izsniegt lēmumus par sociālā īres nama statusa atcelšanu un atgādinājuši savu vēlmi privatizēt dzīvokļus, Ventspils pilsētas dome neizsniedza iesniegumā prasīto informāciju, neizskatīja iesniegumu domes sēdē, neatbildēja likumā noteiktā termiņā, domes komisija nenodeva pieteicēju atkārtoto iesniegumu domes sēdei. Ventspils pilsētas domes komisija piešķīra sev tiesības izlemt jautājumu par privatizāciju, vilcināja iesnieguma izskatīšanu.

[2.5] Dažos tiesas spriedumos jau ir atzīti par nelikumīgiem Ventspils pilsētas domes atteikumi dzīvokļu privatizācijas jautājumā, kas balstīti uz sociālās īres nama statusa noteikšanu, bet Ventspils pilsētas dome vienlaicīgi veica darbības, neatspoguļotas likumdošanā, bremzējot lietas izskatīšanu tiesās un tērējot nodokļu maksātāju līdzekļus.

[2.6] Ventspils pilsētas dome ir pārkāpusi Satversmes 105.pantā definētās cilvēka tiesības uz īpašumu un 91.pantu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi.

No publiski pieejamās informācijas ir redzams, ka Ventspilī dzīvokļu rindā 2004.gadā bija reģistrētas 143 ģimenes, bet privatizācijai nenodoto dzīvokļu skaits ir 7000. Līdz ar to pašvaldības motivācija ir acīmredzami nepamatota.

[3] Ventspils pilsētas dome (turpmāk arī – atbildētājs) rakstveida paskaidrojumos norādījusi, ka uzskata pieteikumu par nepamatotu un paskaidrojusi tālāk minēto.

[3.1] Ventspils pilsētas domes 2004.gada 17.maija lēmumā Nr.219 norādīta izsmeļoša lēmuma motivācija.

[3.2] Ventspils pilsētas dome ir izskatījusi 1999.gada 18.maija iesniegumu un sniegusi atbildi, nosūtot vēstuli Nr.1-72/1559. Turklāt minēto iesniegumu parakstījuši seši no pieteicējiem šajā lietā, tāpēc domei nebija pienākums sniegt atbildi visiem pieteicējiem.

Līdzīga situācija ir arī saistībā ar pieteicēju 2004.gada novembra vēstuli.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 12.aprīļa spriedumu apmierināts pieteicēju pieteikums daļā par Ventspils pilsētas domes 2004.gada 17.maija lēmuma Nr.219 atcelšanu, labvēlīga administratīvā akta izdošanu un faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku, bet *N.O.*, *I.H.*, *P.G.*, *M.K.*, *O.Z.*, *V.P.*, *M.M.*, *M.S.*, *I.M.*, *G.Č.*, *I.G.*, *I.B.* pieteikums daļā par morālā kaitējuma atlīdzību, noraidīts.

Spriedums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[4.1] Ar lietas materiāliem konstatēts, ka 1999.gada 18.maijā dzīvojamās mājas */dzēsta adrese/* iedzīvotāji iesnieguši Ventspils pilsētas domes priekšsēdētājam iesniegumu par dzīvokļu nodošanu privatizācijai. Minētā ēka zemesgrāmatā reģistrēta ar 1998.gada 16.oktobra lēmumu.

1999.gada 11.maijā Ventspils pilsētas dzīvojamo māju privatizācijas komisijas priekšsēdētāja vietniece ir sniegusi atbildi Nr.1-72/1559, kura satur informatīvu norādi, ka Ventspils pilsētas dome 1997.gada 22.decembrī ir pieņēmusi lēmumu Nr.479 „Par pašvaldības sociālajiem īres namiem", un ēka */dzēsta adrese/* ir iekļauta sociālo īres namu sarakstā. Dotajā vēstulē ir norādīts, ka „Gadījumā, ja dzīvojamai mājai */dzēsta adrese/* tiks noņemts sociālā īres nama statuss, tā tiks privatizēta vispārējā kārtībā, t.i. par privatizācijas uzsākšanu pašvaldība pieņems lēmumu, kā arī dzīvokļa īrniekam personīgi ar privatizācijas paziņojumu tiks piedāvāts privatizēt

dzīvokli, kuru Jums nogādās Dzīvojamo māju privatizācijas komisijas darbinieki".

Faktiski identiska rīcība tika veikta arī pēc pieteicēju 2000.gada 11.februāra iesnieguma saņemšanas, proti, sniegta informatīva vēstule.

Iedzīvotāju iesniegumi domes sēdē netika izskatīti arī pēc 2004.gada 9.novembra iesnieguma saņemšanas. Pēc atkārtota pieprasījuma 2004.gada 30.novembrī tika sniegta atbilde, kas informēja, ka atbilde tiks sniegta vēlāk.

[4.2] Saskaņā ar 1999.gadā spēkā esošo likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 74.panta pirmo daļu visas valsts un pašvaldību dzīvojamās mājas, kuras līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai nodotas ekspluatācijā, nododamas privatizācijai ne vēlāk kā līdz 1999.gada 1.jūlijam, izņemot šajā likumā minētos gadījumus. Minētā likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" redakcija paredzēja, ka tikai Ministru Kabinets varēja lemt par ēkas nenodošanu privatizācijai. Likums neparedzēja šādas tiesības pašvaldībai.

Līdz ar to tiesa secina, ka pašvaldībai līdz 1999.gada 1.jūlijam bija jāizdod obligātais administratīvais akts par ēkas */dzēsta adrese/*, Ventspilī nodošanu privatizācijai.

[4.3] Saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 29.,30., 31.pantu Ventspils pilsētas pašvaldībai vajadzēja izdot obligāto administratīvo aktu pēc savas iniciatīvas, proti, administratīvais process par ēkas */dzēsta adrese/*, Ventspilī nodošanu privatizācijai bija jāveic neatkarīgi no tā vai ir saņemti iesniegumi no iedzīvotājiem. Bez tam saskaņā ar iepriekš minētajām tiesību normām pašvaldībai bija jānosūta privatizācijas piedāvājums katram īrniekam. Turklāt minētais normatīvais akts paredzēja, ka atsevišķi dzīvokļi var tikt privatizēti jau pirms ēkas nodošanas privatizācijai (tā saucamā „paātrinātā privatizācija"). Līdz ar to iesniegums par privatizāciju pašvaldībai bija jāizskata neatkarīgi no fakta, ka ēkai ir piešķirts sociālās īres mājas statuss un ēka nav nodota privatizācijai.

[4.4] Tiesas vērtējumā pašvaldības prasība iedzīvotājiem, lai tie pierāda, ka ēku vēlas privatizēt lielākā daļa no tās iedzīvotājiem, ir acīmredzami nelikumīga. Tas, ka šādas prasības ir bijušas izvirzītas, apliecina publikācijas laikrakstā „Ventas balss".

[4.5] Likums „Par pašvaldībām" 47.pantā ir noteikts, ka jautājumos, kas attiecas uz atsevišķām fiziskajām vai juridiskajām personām, vietējās pašvaldības dome pieņem lēmumu, ierakstot tos vietējās pašvaldības domes sēdes protokolā. Saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" $8.^{1}$pantu lēmumu par pašvaldības dzīvojamās mājas privatizācijas uzsākšanu pieņem pašvaldības dome.

Ne 1999.gada 18.maija, ne 2000.gada 11.februāra, nedz arī 2004.gada 11.novembra pieteicēju iesniegums nav izskatīts pašvaldības domē, bet sniegta vispārīga atbilde. Dotā atbilde nevar tikt uzskatīta par administratīvo aktu, jo ar doto vēstuli faktiski nav izskatīts pieteicēju iesniegums, bet izdarīta norāde uz faktu, ka 1997.gada 22.decembrī pašvaldība ir pieņēmusi lēmumu Nr.479 „Par pašvaldības sociālajiem īres namiem", kas paredz ēkai piešķirt

sociālās īres nama statusu. Pieteicēju iesniegums nav vērtēts, nav minētas tiesību normas, kas būtu par pamatu iesnieguma noraidīšanai, kā arī nav sniegts nekāds pamatojums (lietderības apsvērumi). Šāda atbilde nevar tikt uzskatīta par administratīvo aktu. Vēstules 1999.-2000.gadā satur apsolījumu, ka iesniegums tiks izskatīts, ja ēkai tiks atcelts sociālās īres nama statuss.

[4.6] 2000.gada 1.janvārī stājās spēkā likums „Grozījumi likumā „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju", kas papildināja likuma 74.pantu ar piekto daļu, kas noteica, ka privatizācijai netiek nodotas neizīrētās daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas, par kuru neprivatizēšanu un saglabāšanu pašvaldības īpašumā, kas nepieciešams likumos noteikto pašvaldības funkciju realizēšanai, ir pieņemts attiecīgās pašvaldības domes (padomes) lēmums. No dotās likuma normas redzams, ka, sākot ar 2000.gadu pašvaldība varēja lemt par tādu māju nenodošanu privatizācijai, kuras nebija izīrētas.

Dzīvojamā māja */dzēsta adrese/*, Ventspilī bija izīrēta, līdz ar to pašvaldībai līdz pat 2004.gada 12.maijam, kad stājās spēkā grozījumi likumā „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" par izīrētām ēkām, bija jāizdod obligātais administratīvais akts par ēkas nodošanu privatizācijai un jānosūta privatizācijas piedāvājumi to īrniekiem (bez iesniegumu saņemšanas).

Turklāt, ievērojot Augstākās tiesas Senāta 2002.gada 30.oktobra spriedumu lietā Nr.SKC-504, Ventspils pilsētas domei bija jāapzinās 1997.gada 22.decembra lēmuma Nr.479 „Par pašvaldības sociālajiem īres namiem" prettiesiskums un pēc savas iniciatīvas jāpieņem lēmums par ēkas nodošanu privatizācijai.

Tiesa konstatē, ka Ventspils pilsētas dome ne tikai nav patstāvīgi veikusi ēkas statusa pārskatīšanu, bet arī nav pildījusi savus solījumus, kas pausti 1999.gada 7.jūnija vēstulē Nr.1-72/1559 un nav izskatījusi pieteicēju iesniegumu pēc būtības.

[4.7] Tiesa konstatē, ka pašvaldības darbība ir labi organizēta un virzīta uz konkrēta mērķa sasniegšanu – nenodot ēkas privatizācijai, izmantojot dažādus ieganstus. Pats par sevi fakts, ka tiek pieprasīta likumā neparedzēta prasība par iesniegumu iesniegšanu no mājas iedzīvotājiem, iesnieguma neizskatīšana pēc būtības, Augstākās tiesas Senāta sprieduma ignorēšana, liecina, ka pašvaldības bezdarbība ir bijusi ilgstoša un apzināta.

Dotā rīcība pati par sevi rada faktiskas sekas, kas izpaužas kā prettiesiska privatizācijas procesa aizkavēšana un lēmumu savlaicīga nepieņemšana.

[4.8] Ņemot vērā atbildētāja faktiskās rīcības prettiesiskumu laika posmā no 1999.gada līdz 2004.gada maijam, tiesa atzīst, ka atbildētājam nebija pamata piemērot 2004.gada 7.aprīļa likuma „Grozījumi likumā „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" normas, 2004.gada 17.maijā pieņemot lēmumu Nr. 219, un bija jāskata pieteicēju iesniegums pēc būtības saskaņā ar 1999.gada likumdošanu. Līdz ar to tiesa atzīst, ka Ventspils pašvaldības 2004.gada 17.maija lēmums Nr.219 ir prettiesisks.

[4.9] Saskaņā ar APL 254.pantu, tiesa spriedumā nosaka administratīvā akta saturu un izdošanas termiņu, ja iestādei vairs nav jāizdara lietderības apsvērumi. Iestādei vairs nav jāizdara lietderības apsvērumi, ja tas ir obligātais administratīvais akts (65.panta pirmā daļa).

1999.gada likumdošana noteica, ka pašvaldībai ir jāizdod obligātais administratīvais akts par ēkas nodošanu privatizācijai.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējas prasījums par pienākumu uzlikšanu pašvaldībai izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru dzīvojamā māja */dzēsta adrese/*, Ventspilī tiek nodota privatizācijai, ir pamatots un apmierināms.

[4.10] Saskaņā ar Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 9.pantu morālais kaitējums šā likuma izpratnē ir fiziskās personas ciešanas, kuras tai izraisījis būtisks šīs personas tiesību vai ar likumu aizsargātu interešu prettiesisks aizskārums. Saskaņā ar šī likuma 14.panta 1.daļu personisko un morālo kaitējumu nosaka atbilstoši aizskarto tiesību un ar likumu aizsargāto interešu nozīmīgumam un konkrētā aizskāruma smagumam, ņemot vērā iestādes rīcības tiesisko un faktisko pamatojumu un motīvus, cietušā rīcību un līdzatbildību, kā arī citus konkrētajā gadījumā būtiskus apstākļus.

No minētajām normām redzams, ka morālais kaitējums ir saistāms ar būtisku personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu prettiesisku aizskārumu. Tiesa konstatē, ka Ventspils pilsētas dome kavēja privatizācijas procesu, kura rezultātā pieteicēji iespējams iegūs īpašnieka statusu, bet paša dzīvokļa izmantošana netika traucēta, tādejādi atzīstams, ka tika saglabāta dzīves apstākļu stabilitāte.

[4.10.1] Satversmes 105.pants nosaka, ka ikvienam ir tiesības uz īpašumu. Īpašuma tiesības var ierobežot vienīgi saskaņā ar likumu.

Dotā tiesība ir saistāma ar jau esošu īpašuma tiesību izmantošanu un aizsardzību. Privatizācijas tiesības juridiskā aspektā ir nošķiramas no īpašuma tiesībām, jo to pamatā ir sociālās sistēmas nomaiņa ar kapitālistisko sistēmu, kā rezultātā tiek veikta valsts īpašuma nodošana privātpersonu īpašumā, pamatojoties ar speciālu likumdošanu.

[4.10.2] Satversmes 91.pants nosaka, ka visi cilvēki Latvijā ir vienlīdzīgi likuma un tiesas priekšā. Tiesa atzīst, ka Ventspils pilsētas domes administratīvie akti un faktiskā rīcība ir pārkāpusi doto principu, jo Ventspils pilsētas pašvaldība teritorijā ievērojamam iedzīvotāju skaitām nav dotas izmantot tās tiesības, kuras varēja izmantot citi Latvijas iedzīvotāji.

[4.10.3] Izvērtējot iestādes rīcības tiesisko un faktisko pamatojumu un motīvus, tiesa atzīst, ka Ventspils pilsētas domes rīcība bija prettiesiska ilgstošā laika periodā. Pašvaldības darbības bija plānveidīgi organizētas un tās tika motivēta ar pašvaldības funkciju pildīšanu. Ņemot vērā, ka prettiesiska darbība tika turpināta arī pēc Augstākās tiesas Senāta sprieduma, kā arī acīmredzamo neatbilstību starp pašvaldības nepieciešamību pēc sociālajiem dzīvokļiem un privatizācijai nenodoto dzīvokļu skaitu, tiesa atzīst, ka pašvaldības rīcība ir vērtējama kā nemotivēta un bez faktiska pamatojuma.

[4.10.4] No lietā esošajiem materiāliem ir redzams, ka pašvaldība ir plaši izmantojusi plašsaziņas līdzekļus, veidojot noteiktu informatīvu vidi. Dotā rīcība nav vērsta pret kādu konkrētu personu, bet gan saistāma ar pašvaldības faktisko rīcību kopumā, proti, faktiskās rīcības attaisnošanu.

Tiesa atzīst, ka no lietā esošajiem materiāliem nevar konstatēt, ka Ventspils pilsētas dome būtu ar masu mediju palīdzību centusies morāli aizskart kādu no personām, kuras ir izteikušas vēlmi privatizēt dzīvokli.

[4.10.5] Apkopojot iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Latvijas Republikas Satversmes 91.panta neievērošana ir veikta bez motivācijas un pamatojuma, bet nav bijusi tieši vērsta pret pieteicēju un trešo personu personību.

[4.10.6] Vispārējs tiesību princips nosaka, ka morālā kaitējuma atlīdzināšana tiek piemērota tikai tad, ja nav iespējams veikt situācijas atjaunošanu un/vai zaudējuma atlīdzību. Dotais princips ietverts APL 94.panta 4.daļā, kurā ir norādīts, ka atlīdzināšanas pienākumu attiecīgais publisko tiesību subjekts var izpildīt, atjaunojot stāvokli, kāds pastāvēja pirms zaudējuma vai kaitējuma nodarīšanas, vai, ja tas nav vai nav pilnībā iespējams vai nav adekvāti, samaksājot atbilstīgu atlīdzinājumu naudā.

Tiesa atzīst, ka ēkas nodošana privatizācijai joprojām ir iespējama. Iespējamos zaudējumus, kas būtu saistīti ar privatizācijas aizkavējumu, pieteicēji nav norādījuši.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka morālā kaitējuma atlīdzības prasījums ir noraidāms, jo ir iespējama stāvokļa atjaunošana.

[4.11] Pieteicēji ir lūguši tiesai noteikt sprieduma nekavējošu izpildi. Lūgums pamatots ar faktu, ka 2005.gads ir privatizācijas un sertifikātu izmantošanas pēdējais gads.

Tiesa konstatē, ka nav pamatots pieteicēju viedoklis par privatizācijas procesu pabeigšanu 2005.gadā. Nav pamatots arī viedoklis, ka ēka nevarētu nodot privatizācijai atbilstoši likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo ēku privatizāciju" normām, jo beidzies ir privatizācijas sertifikātu izmantošanas termiņš.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 12.aprīļa spriedumu pieteicēju pilnvarotā persona *N.O.* iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt spriedumu daļā par pieteikuma noraidīšanu par pieteicēju morālā kaitējuma atlīdzību.

Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem apsvērumiem.

[5.1] Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likums stājās spēkā 2005.gada 1.jūlijā. Jāņem vērā, ka pieteikums par morālā kaitējuma atlīdzību pieņemts 2005.gada 15.jūnijā. Turklāt līdz 2005.gada 15.jūlijam morālā kaitējuma sastāvā bija personiskie un morālie kaitējumi saskaņā ar APL 97.pantu.

[5.2] Ir aizskartas īrnieku tiesības un viņu likuma aizsargātās intereses saskaņā ar APL 92., 93. un 97.pantu, kā arī ar Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1., 4., 11.panta trešo daļu un

14.panta pirmo daļu. Tiesā ir atzīts, ka atbildētāja pretlikumība un bezdarbība bija daudzkārtīga un daudzgadīga, kas vairo aizskāruma smagumu.

[5.3] Administratīvās rajona tiesas tiesneša pamatojumi ir nesaprotami. Pieteicēji norāda, ka konkrētajā gadījumā saskaņā ar APL 94.panta ceturto daļu var atlīdzināt tikai mantisko zaudējumu, bet izpildīt vai atjaunot morālo kaitējumu nav iespējams. Tiesa runā tikai par zaudējumiem, bet šajā gadījumā būtu jāizvērtē kaitējums.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 12.aprīļa spriedumu Ventspils pilsētas dome 2006.gada 2.maijā iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt spriedumu daļā par Ventspils pilsētas domes 2004.gada 17.maija lēmuma Nr.219 atcelšanu, labvēlīga administratīvā akta izdošanu un faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku.

Apelācijas sūdzībā norādīts tālāk minētais.

[6.1] Administratīvās rajona tiesas tiesnesim bija jāaptur tiesvedība lietā, kamēr Satversmes tiesa nav devusi savu vērtējumu par tiesību normu, kura atļauj pašvaldībai nenodot privatizācijai dzīvokļus.

[6.2] Tiesa nepamatoti atzinusi Ventspils domes 2004.gada 17.maija lēmumu Nr.219 par prettiesisku. Tiesa nav analizējusi apstrīdētā lēmuma motivāciju un pamatotību ar tiesību normām.

[6.3] Tiesa bez ievērības atstājusi apstākļi, ka pastāvošā likumdošana paredz garantijas maznodrošināto personu sociālajai aizsardzībai. Pirms pieņemt lēmumu par konkrētās dzīvojamās mājas saglabāšanu pašvaldības īpašumā, Ventspils pilsētas domes Sociālās aprūpes pārvalde sadarbībā ar domes struktūrvienībām izvērtējusi konkrēto situāciju.

[6.4] Taisot nolēmumu, tiesa nav pietiekoši novērtējusi apstrīdētā lēmuma atcelšanas sekas, jo, lai nodrošināt tās funkcijas, kuras pašvaldībām uzliktas ar Latvijas Republikas likumdošanu, ir nepieciešams ievērojams dzīvojamais fonds.

Izskatot lietu, tiesa bez ievērības atstājusi APL 66.pantā ietverto lietderības apsvērumu principu.

[7] Ventspils pilsētas dome rakstveida paskaidrojumos par pieteicēju iesniegto apelācijas sūdzību norāda, ka uzskata šo apelācijas sūdzību par nepamatotu. Atbildētājs uzskata, ka Administratīvā rajona tiesa ir vispusīgi izvērtējusi lietas apstākļus un izdarījusi pamatotus secinājumus par pieteikumu daļā par morālā kaitējuma atlīdzību.

Papildus tiek norādīts, ka pieteicēji nav pierādījuši nevienu no saviem apgalvojumiem – ne pazemojumu, ne kauna sajūtu, vai nespēju turpināt aktīvu sabiedrisko dzīvi, ne arī kādu citu apelācijas sūdzībā minēto faktu, kā rezultātā viņiem būtu norādīts morālais kaitējums.

[8] 2007.gada 14.maijā Administratīvajā apgabaltiesā saņemti pieteicēju papildinājumi apelācijas sūdzībai, kur papildus iepriekš jau minētajam norādīts, ka Ventspils pilsētas dome cenšas novilcināt arī

Satversmes tiesas sprieduma nepildi, izdomājot atrunas māju nodošanai privatizācijā, kuras nav pamatotas ar likumu. Pieteicēji uzskata, ka APL 49.panta noteiktā termiņa neievērošana jau pati par sevi uzskatāma par morālo kaitējumu šā likuma 92.panta izpratnē.

Pieteicēji paskaidro, ka morālais (nemantiskais) kaitējums ir izteikts šādos nodarītajos tikumiskos pārdzīvojumos:

[8.1] pagaidu privatizācijas tiesību atņemšanā (tādējādi nevar izmantot Satversmes 105.pantā noteiktās pamattiesības);

[8.2] savu cerību zaudēšanā – no 1999.gada ik dienas gaidot privatizāciju (pēc publikācijas presē), ar lielu vilšanos un nožēlu pieteicēji vēro, ka māja pamazām iet bojā, jo īpašnieks visus šos 6 gadus darbojas pēc principa – ja iedzīvotājs tiesājas, tad ēka būs nodota uz privatizāciju, un tad remontēt vajadzētu tikai vislielākos bojājumus un pēc vismazākās remonta darbu kalkulācijas.

[8.3] indivīda bezspēcība sistēmas priekšā – kad nevar izmantot Satversmes 8.nodaļā noteiktās pamattiesības, tai skaitā 91. un 105.pantā minētās.

[8.4] atbildīgo Ventspils pilsētas domes personu neatbilstošo patiesībai ziņu izplatīšanā;

[8.5] bailēs pazemojumā, bezspēcībā un kauna sajūtā, pārdzīvojot arī citas nepatīkamas sajūtas līdz ar nespēju turpināt aktīvu sabiedrisko dzīvi.

Materiālie zaudējumi izpaužas arī 1997. – 2006.gada sertifikātu cenas starpībā.

[8.6] Precizējot prasījumu, pieteicēji lūdz tiesu atzīt, ka, neizskatot pieteicēju 2006.gada perioda iesniegumus, Ventspils pilsētas dome ir aizskārusi pieteicēju tiesības.

[9] Tiesas sēdē pieteicēju pārstāve apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem motīviem. Zvērinātais advokāts U.Šneibaks tiesu debatēs norādīja, ka Ventspils pilsētas dome ir pieņēmusi lēmumu atzīt par spēku zaudējušu Ventspils pilsētas domes 2004.gada 17.maija lēmumu par dzīvojamo māju, tajā skaitā */dzēsta adrese/*, saglabāšanu pašvaldības īpašumā un lēmumā minēto māju sagatavošanu nodošanai privatizācijai.

Motīvu daļa

[10] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Ventspils pilsētas domes apelācijas sūdzība ir nepamatota, bet pieteicēju pieteikums daļā par pienākuma uzlikšanu Ventspils pilsētas domei izdot labvēlīgu administratīvo aktu un Ventspils pilsētas domes faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku ir apmierināms, bet tiesvedība daļā par Ventspils pilsētas domes 2004.gada 17.maija lēmumu Nr.219 atzīšanu par prettiesisku ir izbeidzama. Pieteicēju apelācijas sūdzība ir atzīstama par nepamatotu un pieteikums daļā par morālā kaitējuma atlīdzināšanu ir noraidāms.

[11] APL 302.panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Pieteicēji ir iesnieguši apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 12.aprīļa spriedumu daļā, ar kuru noraidīts pieteicēju pieteikums daļā par morālā kaitējuma atlīdzināšanu.

Savukārt atbildētāja Ventspils pilsētas dome ir iesniegusi apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 12.aprīļa spriedumu daļā, ar kuru apmierināts pieteicēju pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu, labvēlīga administratīvā akta izdošanu un faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku.

Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka pieteicēji 2007.gada 14.maijā iesnieguši papildinājumus apelācijas sūdzībai, kurā izteikts prasījums, kāds nebija izteikts pirmās instances tiesā (skat. sprieduma 8.6.punktu).

Saskaņā ar APL 302.panta otro daļu apelācijas instances tiesa izskata tikai tos prasījumus, kuri izskatīti pirmās instances tiesā. Izvērtējot minētos apelācijas sūdzības papildinājumus, Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka prasījums vērtēt Ventspils pilsētas domes rīcību, neizskatot pieteicēju 2006.gada iesniegumus, ir atzīstams par jaunu prasījumu, nevis prasījumu precizējumu, līdz ar to šīs lietas ietvaros to neizskata.

[12] Pieteicēja pieteikumā izteikusi prasījumu atzīt Ventspils pilsētas domes 2004.gada 17.maija lēmumu Nr.219 „Par dzīvojamās mājas */dzēsta adrese/*, Ventspilī, saglabāšanu Ventspils pašvaldības īpašumā" par prettiesisku un to atcelt. Minētais lēmums pamatots ar likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 74.panta piekto daļu.

Apgabaltiesa konstatē, ka Satversmes tiesa savā 2006.gada 6.jūnija spriedumā (lietā Nr.2005-25-01) ir interpretējusi 2004.gada 7.aprīļa likuma „Grozījumi likumā „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju"" 13.panta pirmo daļu, ar kuru likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 74.panta piektajā daļā tika noteikts, ka privatizācijai netiek nodotas daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas un atsevišķi dzīvokļi, par kuru neprivatizēšanu un saglabāšanu pašvaldības īpašumā, kas nepieciešams likumos noteikto pašvaldības funkciju realizēšanai, ir pieņemts attiecīgās pašvaldības domes (padomes) lēmums. Saskaņā ar Satversmes tiesas 2006.gada 6.jūnija spriedumu (lietā Nr.2005-25-01) iepriekšminētā tiesību norma tika atzīta par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes 91.pantam un spēkā neesošu no tās pieņemšanas brīža. Vienlaikus spriedumā tika noteikts, ka likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 74.panta piektā daļa ir spēkā redakcijā, kādā tā bija spēkā līdz 2004.gada 7.aprīļa likuma „Grozījumi likumā „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju"" pieņemšanai, proti, ka privatizācijai netiek nodotas neizīrētās daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas un neizīrētie dzīvokļi, par kuru neprivatizēšanu un saglabāšanu pašvaldības īpašumā, kas nepieciešams

likumos noteikto pašvaldības funkciju realizēšanai, ir pieņemts attiecīgās pašvaldības domes (padomes) lēmums.

[13] Saskaņā ar Satversmes tiesas 32.panta otro daļu Satversmes tiesas spriedums ir obligāts visām valsts un pašvaldību institūcijām, iestādēm un amatpersonām, ieskaitot tiesas, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām. Atbilstoši šā likuma 32.panta trešajai daļai, tiesību norma (akts), kuru Satversmes tiesa atzinusi par neatbilstošu augstāka juridiska spēka tiesību normai, uzskatāma par spēkā neesošu no Satversmes tiesas sprieduma publicēšanas dienas, ja Satversmes tiesa nav noteikusi citādi.

Ņemot vērā, Ventspils pilsētas domes 2004.gada 17.maija lēmums Nr.219, kas ir pamatots ar likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 74.panta piekto daļu redakcijā, kuru par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes 91.pantam ir atzinusi Satversmes tiesa, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka iepriekšminētais Ventspils pilsētas domes lēmums ir atzīstams par prettiesisku.

[14] Kā izriet no lietā esošā Ventspils pilsētas domes 2006.gada 21.augusta lēmuma Nr.324 „Par Ventspils pilsētas pašvaldības dzīvojamo māju privatizācijas procesa organizēšanu" *(II sēj., lietas lapa 163-164),* Ventspils pilsētas dome ir atzinusi par spēku zaudējušiem no Satversmes tiesas 2006.gada 6.jūnija sprieduma pasludināšanas dienas (spriedums pasludināts 2006.gada 6.jūnijā) 2004.gada 17.maija lēmumus daļā par dzīvojamo māju saglabāšanu pašvaldības īpašumā, tai skaitā saskaņā ar šā lēmuma 1.pielikumu arī attiecībā uz dzīvojamo māju */dzēsta adrese/*, Ventspilī.

Saskaņā ar APL 282.panta 7.punktu tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja noslēdzot administratīvo līgumu, atceļot pārsūdzēto administratīvo aktu vai atzīstot pārsūdzēto administratīvo aktu par prettiesisku, spēkā neesošu vai spēku zaudējušu, izbeidzies tiesiskais strīds, kas bija par pamatu pieteikuma iesniegšanai tiesā.

Ņemot vērā, ka iepriekš minētais lēmums ir zaudējis spēku, Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka tiesvedība daļā par Ventspils pilsētas domes 2004.gada 17.maija lēmuma Nr.219 atzīšanu par prettiesisku un tā atcelšanu ir izbeidzama, jo Administratīvās apgabaltiesas ieskatā ir izbeidzies strīds par minētā lēmuma atcelšanu, kas ir viens no pieteicēju pieteikumā izteiktajiem prasījumiem.

[15] Pieteicēji lūguši tiesu atzīt par prettiesisku Ventspils pilsētas domes faktisko rīcību, neizpildot solījumus un neizskatot pieteikuma iesniedzēju 1999.gada 18.maija iesniegumus, atzīt par prettiesisku Ventspils pilsētas domes faktisko rīcību, neizskatot iesniegumu 2004.gada 11.novembrī par dzīvojamās mājas */dzēsta adrese/*, Ventspilī privatizācijas uzsākšanu Ventspils pilsētas domes sēdē un nepieņemot lēmumu par privatizācijas

uzsākšanu. Pieteicēji lūguši uzlikt par pienākumu atbildētājam pieņemt lēmumu par mājas */dzēsta adrese/*., Ventspilī nodošanu privatizācijai.

Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums attiecībā uz pieteicēju prasījumiem par Ventspils pilsētas domes faktisko rīcību un labvēlīga administratīvā akta izdošanu ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai šajā daļā.

[16] Papildus Administratīvā apgabaltiesa vēlas norādīt, ka Satversmes tiesa 2006.gada 6.jūnija sprieduma (lietā Nr.2005-25-01) secinājumu daļas 16.punktā, veicot apstrīdētās normas pieņemšanas gaitas detalizētu analīzi, arī ir izvērtējusi Ventspils pilsētas domes rīcību, liedzot iedzīvotājiem privatizēt to īrētos dzīvokļus, un ir secinājusi, ka „neraugoties uz dažādu valsts institūciju iebildumiem, apstrīdētā norma pēc būtības galvenokārt ir kalpojusi tikai kā funkcionāls līdzeklis, lai, *expressis verbis* atsaucoties uz pašvaldības funkciju realizāciju un rūpēm par mazturīgiem iedzīvotājiem, dažas pašvaldības varētu attaisnot savu iepriekšējo ilgstošo prettiesisko darbību dzīvokļu privatizācijas jomā".

[17] Attiecībā par pieteicēju prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, Administratīvā apgabaltiesa papildus pirmās instances motivācijai norāda tālāk minēto.

Kā izriet no lietā esošā Ventspils pilsētas domes 2006.gada 21.augusta lēmuma Nr.324 „Par Ventspils pilsētas pašvaldības dzīvojamo māju privatizācijas procesa organizēšanu" *(II sēj., lietas lapa 207-209),* atbildīgajām pašvaldības amatpersonām ir uzlikts par pienākumu veikt virkni pasākumu, lai sagatavotu pašvaldības dzīvojamās mājas, tai skaitā arī nama */dzēsta adrese/*, Ventspilī, privatizācijai. Līdz ar to ir pamats secināt, ka faktiski privatizācijas process no pašvaldības puses ir ierosināts.

Tomēr, ņemot vērā apstākli, ka uz lietas izskatīšanas brīdi lēmums par mājas */dzēsta adrese/*, Ventspilī nodošanu privatizācijai nav pieņemts, apgabaltiesa uzskata, ka pieteicēju prasījums par mājas nodošanu privatizācijai vēl joprojām ir pamatots, tāpēc atbildētājam ir uzliekams pienākums attiecīgu lēmumu pieņemt.

[18] Pieteicēji apelācijas sūdzībā ir lūguši noteikt sprieduma nekavējošu izpildi, pamatojot to ar apstākli, ka 2007.gads ir privatizācijas pēdējais gads un stājas spēka likums „Par valsts un pašvaldības mantas atsavināšanu".

Saskaņā ar APL 265.panta otro daļu sprieduma izpilde nekavējoties pieļaujama tad, ja sevišķu apstākļu dēļ sprieduma izpildes novilcināšana var radīt ievērojamus zaudējumus pieteicējam vai arī sprieduma izpilde var kļūt neiespējama.

Saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" likuma 83.panta pirmās daļas 2.punktu persona dzīvokli var privatizēt dotā likumā noteiktajā kārtībā, iesniedzot pieteikumu ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā pēc tam, kad pašvaldības dome pieņēmusi lēmumu par dzīvojamās mājas privatizācijas uzsākšanu, ja tas pieņemts pēc 2006.gada 31.augusta.

Likuma pārējas noteikumu 30.[1] punkta 1. un 3. apakšpunkts noteic, ka pēc 2006.gada 1.septembra šajā likumā noteiktajā kārtībā privatizē dzīvojamās mājas un tajās esošos privatizācijas objektus, ja lēmumi par šo dzīvojamo māju privatizācijas uzsākšanu valsts aģentūrai "Mājokļu aģentūra" vai pašvaldības domei (padomei) jāpieņem ne vēlāk kā līdz 2007.gada 31.decembrim; privatizācijas objektus šā likuma 83.pantā paredzētajos gadījumos.

Pārejas noteikumu 30.[2] paredz, ka valsts aģentūra "Mājokļu aģentūra" vai pašvaldības dome (padome) lēmumu par dzīvojamās mājas privatizācijas uzsākšanu pieņem ne vēlāk kā līdz 2007.gada 31.decembrim.

Ievērojot minētās tiesību normas, apgabaltiesa konstatē, ka pašvaldība lēmums par privatizācijas uzsākšanu ir jāpieņem līdz 2007.gada 31.decembrim, savukārt privatizācijas pieteikumi iesniedzami sešu mēnešu laikā no lēmuma pieņemšanas. Tādējādi pamatots ir pieteicēju arguments, ka privatizācijas procesa laiks ir ierobežots, līdz ar to nepieciešams lietā noteikt sprieduma nekavējošu izpildi.

Vienlaikus Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka privatizācijas process ir saistīts ar tiesisko un organizatoriski tehnisko darbību kopums, kas jāveic, lai privatizācijas izpildinstitūcija varētu pieņemt lēmumu par privatizāciju, tādēļ apgabaltiesa uzskata, ka atbildētājai ir nosakāms saprātīgs termiņš, kādā ir jāpieņem lēmums par privatizācijas uzsākšanu dzīvojamai mājai */dzēsta adrese/*, ievērojot likumā noteikto termiņu.

[19] Saskaņā ar APL 92.pantu ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Pieteicēji lūguši atlīdzināt morālo kaitējumu Ls 3000 apmērā katram par pārdzīvojumiem, ko izraisījusi pagaidu privatizācijas tiesību atņemšana, savu cerību zaudēšana – no 1999.gada ik dienas gaidot privatizāciju (pēc publikācijas presē), indivīda bezspēcība sistēmas priekšā – kad nevar izmantot Satversmes 8.nodaļā noteiktās pamattiesības, tai skaitā 91. un 105.pantā minētās, atbildīgo Ventspils pilsētas domes personu neatbilstošo patiesībai ziņu izplatīšanā. Pieteicēji izjutuši pazemojumu, bezspēcību un kauna sajūtu,

pārdzīvojot arī citas nepatīkamas sajūtas līdz ar nespēju turpināt aktīvu sabiedrisko dzīvi.

Vienlaikus apelācijas sūdzībā ir norādīts, ka „mums ir nodarīts nevis morālais kaitējums, bet materiālais" *(II sēj., lietas lapa 81)*. Ņemot vērā APL 302.panta otro daļu un to, ka pirmās instances tiesa nav skatījusi pieteicēju prasījumu par materiālo zaudējumu atlīdzināšanu, Administratīvā apgabaltiesa šo prasījumu neizskatīs.

[20] Ar morālo kaitējumu jāsaprot personas ciešanas, kas izraisītas ar būtisku cietušā tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu prettiesisku aizskārumu. Vērtējot morālā kaitējuma esamību, morālais kaitējums tiek prezumēts un attiecīgi morālā kaitējuma atlīdzinājuma tiesiskais pamats tiek uzskatīts par pierādītu, ja ir pierādīts būtisks personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārums.

Izvērtējusi pieteicēju argumentus, Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā sniegtajai motivācijai attiecībā par morālā kaitējuma atlīdzināšanu.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējiem būs iespēja realizēt savas tiesības, kas paredzētas privatizācijas normatīvajos aktos, tādējādi gūstot morālu gandarījumu. Proti, konkrētajā gadījumā nav konstatējams, ka privātpersonu aizskartās tiesības ir pilnībā zudušas un tās nav iespējams atjaunot. Tādā gadījumā saskaņā ar APL 94.panta ceturto daļu iestādei rastos obligāts atlīdzināšanas pienākums, samaksājot atbilstīgu atlīdzinājumu naudā.

Tā kā Ventspils pilsētas domes rīcība nav radījusi neatgriezeniskas sekas, apgabaltiesa uzskata, ka pieteicējas tiesību aizskārums nav atzīstams par būtisku.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteikums daļā par morālā kaitējuma atlīdzināšanu pieteicējai ir noraidāms.

[21] Ievērojot iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 282.panta 7.punktu, 307.pantu un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

n o s p r i e d a:

N.O., *I.H.*, *P.G.*, *M.K.*, *O.Z.*, *V.P.*, *M.M.*, *M.S.*, *I.M.*, *G.Č.*, *I.G.*, *I.B.* pieteikumu apmierināt daļēji.

Izbeigt tiesvedību daļā par *N.O.*, *I.H.*, *P.G.*, *M.K.*, *O.Z.*, *V.P.*, *M.M.*, *M.S.*, *I.M.*, *G.Č.*, *I.G.* un *I.B.* pieteikumu daļā par Ventspils pilsētas domes 2004.gada 17.maija lēmuma Nr.219 atzīšanu par prettiesisku un atcelšanu.

Atzīt Ventspils pilsētas domes faktisko rīcību, savlaicīgi neizskatot pieteicēja 1999.gada 18.maija un 2004.gada 11.novembra iesniegumus Ventspils pilsētas domes sēdē, par prettiesisku.

Uzdot Ventspils pilsētas domei līdz 2007.gada 31.decembrim izdot administratīvo aktu par ēkas */dzēsta adrese/*, Ventspilī privatizācijas uzsākšanu.

Noraidīt *N.O.*, *I.H.*, *P.G.*, *M.K.*, *O.Z.*, *V.P.*, *M.M.*, *M.S.*, *I.M.*, *G.Č.*, *I.G.* un *I.B.* pieteikumu daļā par morālā kaitējuma atlīdzību 3000,- Ls apmērā katram.

Uzlikt par pienākumu Ventspils pilsētas pašvaldībai atlīdzināt pieteicēju pārstāvei *N.O.* viņas samaksāto valsts nodevu 15 (piecpadsmit) Ls apmērā.

Noteikt sprieduma nekavējošu izpildi.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā trīsdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja: *(paraksts)* S.Liniņa

Tiesneši *(paraksts)* U.Bērziņš

(paraksts) V.Endzelis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese S.Liniņa
Rīgā, 2007.gada 14.jūnijā